

חתול, תרנגול ושועל

חיו פעם ביער חתול עם תרנגול. החתול הלך לעבודה והתרנגול נשאר ודאג לעבודות בית.

ראה שועל אחד שהתרנגול נשאר בבית לבדו והחליט לטרוף אותו ולאכול. בא השועל לבקתה שלהם, התיישב תחת החלון והתחיל לזמר:

- תרנגול, תרנגול
- בעל כרבולת זהב!
- תתקרב לחלון
- אתן לך אפונים!

פתח התרנגול את החלון, הוציא את ראשו
והביט: מי שם שר? השועל תפס אותו
והתחיל לברוח. השועל רץ והתרנגול צועק:

- חתול, ידידי!

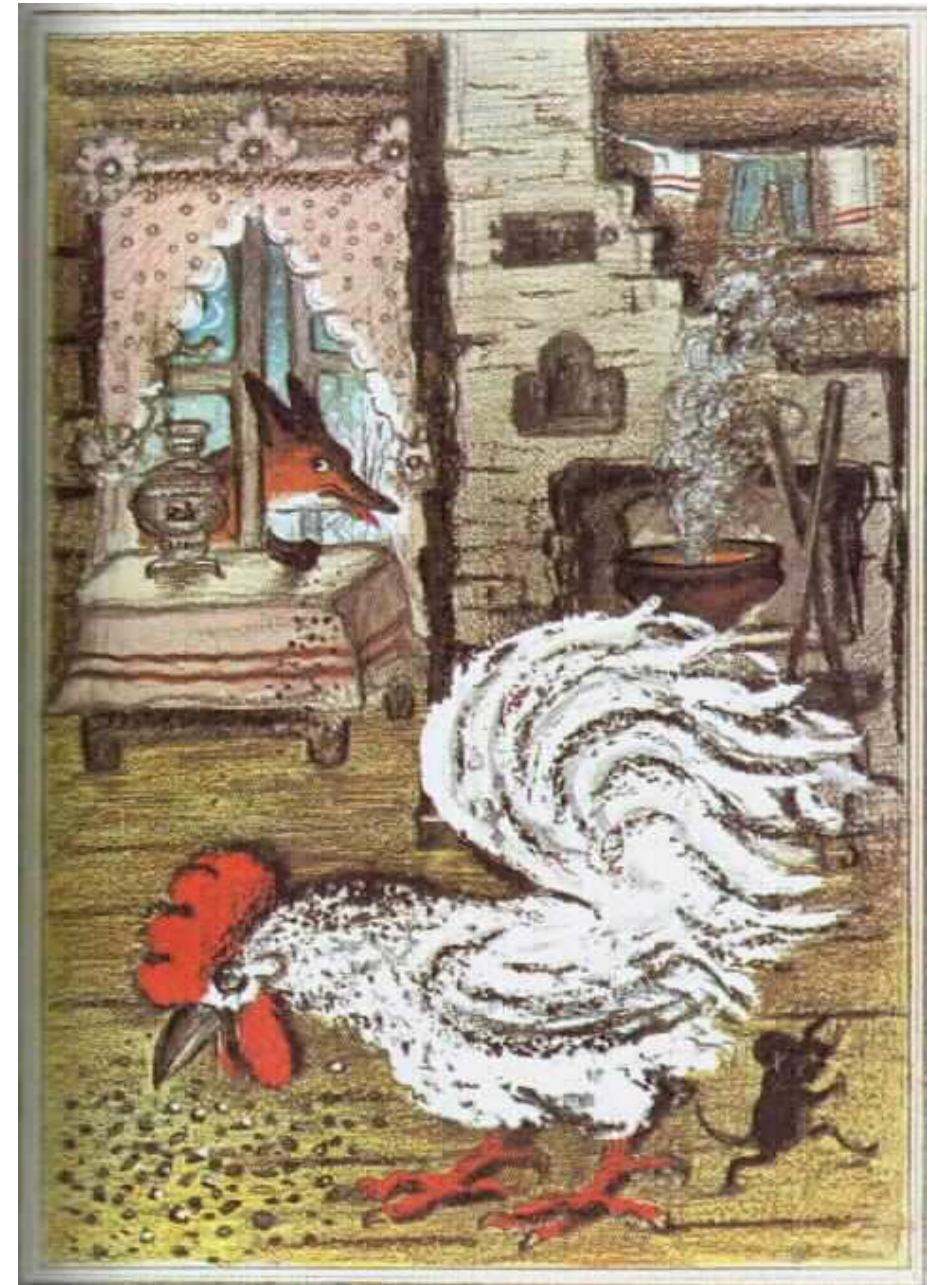
- שועל חטף אותי,

- ליער עבות

- להר גבוה

- למאורה אפלה!

שמע זאת החתול, רץ אחרי השועל, לקח
ממנו את התרנגול והחזיר אותו הביתה.
- ראה-נא, תרנגול שכמותך - אמר החתול -
אל תוציא את ראשך מהחלון, אל תאמין
לשועל. הוא לא ישאיר ממך אפילו עצם
קטנה.

למחרת יצא החתול לעבודה והזכיר לתרנגול
לשמור על הבית ולא לפתוח חלונות.
רק עזב החתול והשועל הגיע שוב וזימר:

- תרנגול, תרנגול,

- בעל כרבולת זהב!

- תתקרב לחלון

- אתן לך אפונים!

- אתן לך גרעינים!

ושוב זימר:

- תרנגול, תרנגול
- בעל כרבולת זהב!
- ראש צבעוני
- זקן משי
- צא-נא לחלון
- אתן לך דייסה
- בכף כסף!

התרנגול יושב בחדר ושותק. השועל שוב
זימר וזרק אפון אחד לחלון. התרנגול הרים
את האפון ואומר:
- לא, שועל, לא תרמה אותי! אתה רוצה
לאכול אותי ולא תשאיר ממני אפילו עצם
קטנה!
- מה פתאום, תרנגול. לא אוכל אתך! רק
רציתי לארח אתך אצלי, רציתי שתראה
איך אני חי, אך ביתי נראה.

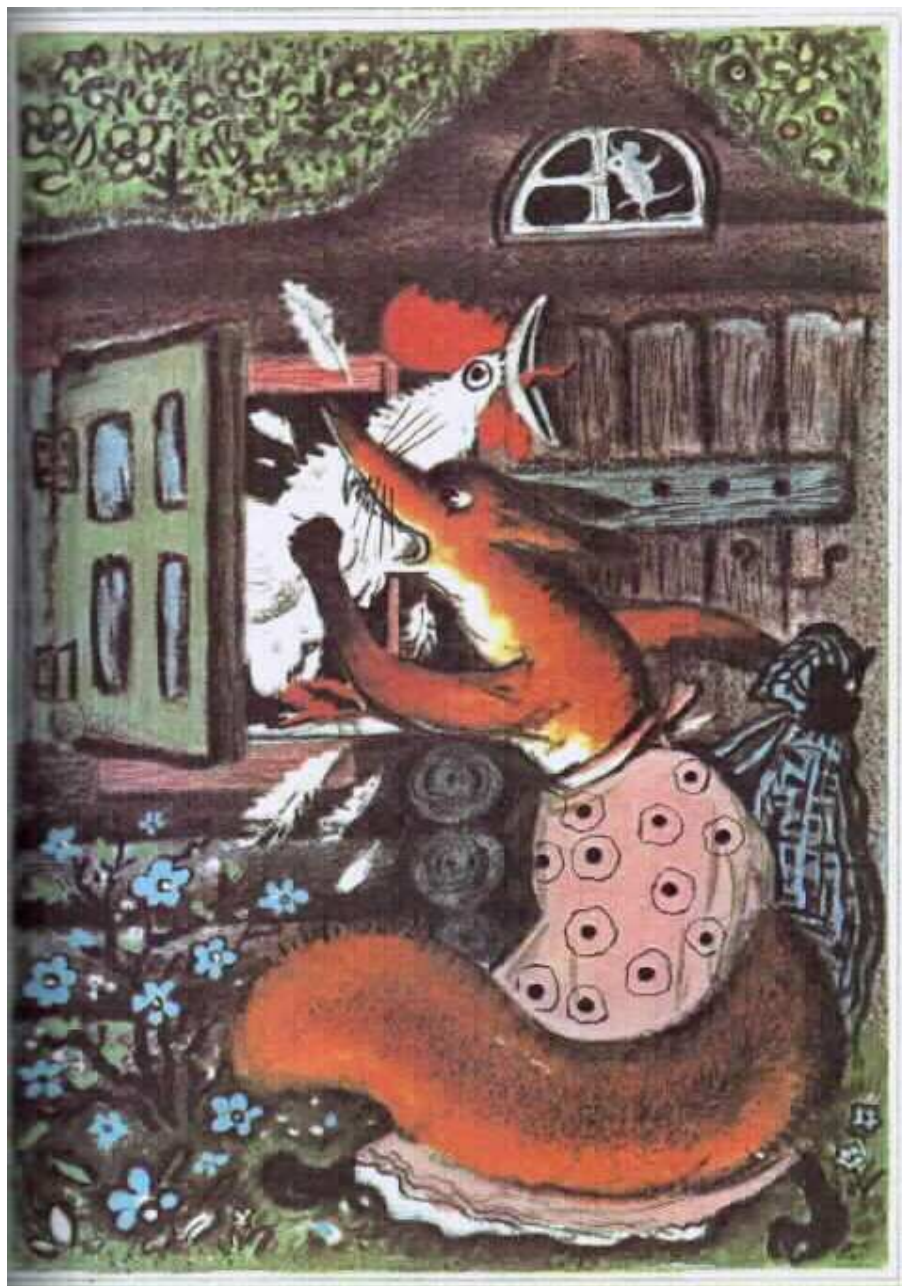
החתול שמע, רדף אחרי השועל, לקח ממנו
את התרנגול והחזיר הביתה.
- אמרתי לך, אל תפתח החלונות, אל תוציא
ראש החוצה. השועל יאכל אותך ולא
ישאיר עצם! שמע בקולי! מחר אני עובד
רחוק. לא אשמע את זעקותיך!

לא התאפק התרנגול, הציץ דרך החלון
והשועל תפס אותו וברח.
זעק התרנגול בקול רם:
- חתול, ידידי!
- שועל חטף אותי,
- ליער עבות
- להר גבוה
- למאורה אפלה!

הלך החתול לעבודה, נשאר התרנגול בבית.
שוב בא השועל לחלון ומזמר.

שר השועל שלוש פעמים, אבל התרנגול
שותק. שואל השועל:

- מה קרה, תרנגול, אתה אילם?

- לא, שועל, לא תרמה אותי הפעם, לא
אפתח חלון.

זרק השועל שוב גרעינים לחלון ועוד זימר:

. תרנגול, תרנגול

. בעל כרבולת זהב!

. ראש צבעוני, זקן משי!

. הבט בחלון

. הנה מגלשת פלא

. נוסעת מעצמה

. רק להתיישב בה!

ועוד הוסיף:

- תחשוב בעצמך, תרנגול! אל תאמין
לחתול. אילו רציתי לאכול אותך, הייתי עושה

זאת מזמן. רק רציתי להראות לך דברים

יפים, כי אני אוהב אתך.

**- בוא-נא תרנגול! צא-נא!
ובעצמו הוא נצמד לקיר.
התרנגול קפץ על הספסל, להציץ ולראות
אולי השועל הלך לו. הוציא את ראשו דרך
החלון והשועל תפס אותו ורץ איתו ליער.
שוב זעק התרנגול וקרא לחתול, אך כמה
שלא צעק לא עזר, החתול לא שמע.
השועל רץ איתו למאורה ושם אכל אותו.
וכך אבד התרנגול.
והחתול נשאר בבית לבדו – בוכה על החבר
הטיפש!**